

Arrest

**nr. 53256 van 16 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en haar minderjarig kind X, die verklaart van Congolese nationaliteit zijn, op 15 december 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terughrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 december 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2010 om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. NGUADI-POMBO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster arriveerde op 11 december 2010 met vlucht SN354 uit Kinshasa. Verzoekster is in het bezit van een geldig paspoort en van een visum type C, geldig van 1 december 2010 tot 31 december 2010.

1.2 Op 11 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot teruggrijping, aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

-Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene beweert naar België te komen om het Atomium te bezoeken en omdat België de kolonisator van haar land was. Vervolgens wil ze Griekenland bezoeken omwille van de geschiedenis van dat land maar kan evenwel niets zeggen over gebouwen of bezienswaardigheden. Tevens wil ze in Tsjechië de realisaties van Michael Gorbatsjov gaan bekijken. Ze is niet in het bezit van enige toeristische informatie of voorbereiding als toerist. Ze heeft geen familie of vrienden in een Europees land.”

2. Over de rechtspleging

2.1 Waar de raadsman van verzoekster opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737).

Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

Vermits de bestreden beslissing niet werd genomen op vraag van verzoekster doch op initiatief van de autoriteiten zonder dat zij zich tot deze autoriteit heeft gewend en enkel op vraag tot voorlegging van haar reisdocumenten werd de beslissing tot teruggrijping op correcte wijze in het Nederlands opgesteld en zijn de artikels 41 en 42 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken niet geschonden (RvS 2 augustus 1999, nr. 81.973).

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoekster evenwel vrij om voor haar akten en verklaringen de taal te gebruiken welke zij verkiest.

2.2 Waar, in fine van het verzoekschrift wordt gevraagd om de kosten ten laste te leggen van verweerder, wijst de Raad erop dat de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog kosteloos zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na te gaan of tweede verzoekster over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikken bij het indienen van hun beroep.

Niettegenstaande in ons rechtsstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu vermeldt de bestreden beslissing, een terugnijving in hoofde van eerste verzoekster tevens haar kind. Het betreft dus rechten die aan haar persoon verbonden zijn. Tweede verzoekster beschikt echter gezien haar leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te dienen, zij is bijna 2 jaar oud. Zij dient aldus vertegenwoordigd te worden, door haar vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat eerste verzoekster optreedt in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind dient bijgevolg vastgesteld te worden dat het beroep van tweede verzoekster onontvankelijk is.

3.2. In de mate verzoekster de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vraagt van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats merkt de Raad op dat overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een beslissing, genomen in toepassing van 74/5 van dezelfde wet enkel aanvechtbaar is bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de plaats van vasthouding. Dit impliceert dat de Raad niet de rechtsmacht heeft om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats in overeenstemming is met de wet.

3.3. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

In het kader van de onderhavige procedure, wordt door verzoekster ontegensprekelijk beoogd dat zij haar terugnijving wil verhinderen. Te dezen is verzoekster op 11 december 2010 in kennis gesteld van de bestreden beslissing en heeft zij op 15 december 2010 met een faxbericht haar vordering ingeleid. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat een repatriëring is voorzien op vrijdag 17 december 2010 om 10u50. De voorwaarde om te voldoen aan de uiterst dringende noodzakelijkheid is aangetoond.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Artikel 32, 2°, van het koninklijk besluit van 21

december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: Procedurereglement RvV) stelt eveneens dat het verzoekschrift tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te omvatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeker een moeilijk te herstellen nadeel kan berokkenen.

Beide bepalingen dienen zo te worden geïnterpreteerd dat verzoekster zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (RvS 26 oktober 2001, nr. 100.400). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekster aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoekster dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Verzoekster omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“Préjudice grave difficilement réparable.

Attendu que la décision de refoulement peut être exécutée à tout moment et qu'à cet effet, la requérante et sa fille sont maintenues dans un lieu déterminé à cette fin;

Qu'elles sont détenues illégalement en violation des dispositions pertinentes de l'article 3 de la CEDH et qu'elle risquent à tout moment un refoulement, perdant le bénéfice des circonstances du voyage et tout ce qui a été consenti;

Qu'il convient de souligner que la requérante et sa fille sont arrivées en Belgique pour un voyage touristique et munies de tous les documents valables pour ce faire;

Qu'un refoulement dans les conditions ainsi décrites, risquerait de leur causer un préjudice grave et difficilement réparable;

Qu'il y a par conséquent risque de préjudice Grave et difficilement;

Dès lors, il convient de statuer sous le bénéfice de l'extrême urgence.”

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107 797).

Waar verzoekster stelt dat zij elk moment kan worden gerepatrieerd en te dien einde wordt vastgehouden, samen met haar kind, merkt de Raad op dat in zoverre het door verzoekster uiteengezette nadeel, de vrijheidsberoving betreft, de Raad niet bevoegd is om zich uit te spreken over de beslissing tot vrijheidsberoving. Verzoekster stelt tevens dat de vasthouding illegaal is en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 schendt. De Raad wijst erop dat de beslissing tot vrijheidsberoving niet kan worden aangevochten voor de Raad maar het voorwerp dient uit te maken van een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank (RvS 30 juli 2003, nr. 121.925). Artikel 71, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt het volgende: *“De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in aan welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.”* De beoordeling van de wettigheid van een vrijheidsberovende maatregel behoort bijgevolg niet tot de rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoekster aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat haar toeristische reis niet kan doorgaan, dit terwijl zij in het bezit is van alle nodige documenten.

Dit enkele feit kan bezwaarlijk worden beschouwd als het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Overigens blijkt nergens uit het dossier dat het werkelijk verzoeksters bedoeling was om louter als toerist België te bezoeken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster niet in het bezit was van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken. In tegenstelling

tot verzoeksters bewering in haar verzoekschrift bezit zij aldus niet alle nodige/passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van haar verblijf blijken. Aldus blijkt uit niets dat het de werkelijke bedoeling was van verzoekster om België als toerist te bezoeken. Bovendien merkt de Raad op dat het momenteel niet kunnen doorvoeren van een toeristische reis misschien wel een nadeel vormt doch dat in elk geval herstelbaar is. Het feit dat het toeristisch bezoek van verzoekster niet kan doorgaan, kan bijgevolg niet worden beschouwd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (RvS 19 december 2003, nr. 126.668; RvS 12 augustus 2005, nr. 148.183).

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden als bepaald in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

Mevr. N. MOONEN, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter,

L. JANS

N. MOONEN